

ת"פ 49859/08/16 - מדינת ישראל נגד שאהר אבו סיתה, איהאב אלסייד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 49859-08-16 מדינת ישראל נ' אבו סיתה(עציר)
ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שאהר אבו סיתה (עציר)
2. איהאב אלסייד (עציר)

הנאשמים

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשמים תוקן והנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן שאלו עיקריו:-

הנאשמים הינם חברים ומתגוררים ברהט. הנאשם 1 יליד שכם והוא שוהה בישראל ללא היתר שהיה. לנאשם 2 אין ומעולם לא היה רישיון נהיגה.

אישום ראשון

בתאריך 31.07.16 הנאשמים סיכמו עם אחרים לרכוש ולהוביל מטעני חבלה. הנאשם 1 התקשר לאחיו שאדי המתגורר בשכם וביקש ממנו לארגן עבורו מטעני צינור. שאדי הסכים וקיווה בין הנאשם 1 ובין תושב שכם ששמו מחמד. מחמד אמר לנאשם 1 כי מחיר כל מטען צינור הינו 50 ₪ והנאשם 1 ביקש לרכוש שישה מטענים. הנאשם 1 סיפר לנאשם 2 על שיחתו עם מחמד והם סיכמו לקנות את המטענים ממחמד ולמכור אותם ברהט במחיר גבוה יותר, וסיכמו שהנאשם 2 יסע לשכם, ירכוש את המטענים ויעביר אותם לנאשם 1. באותו היום, הנאשם 1 מסר לנאשם 2 מפתחות לרכב, 150 ₪ עבור דלק ו- 300 ₪ עבור מטעני הצינור. הנאשם 2 נסע לשכם, פגש את מחמד, קיבל ממנו את מטעני הצינור והסבר כיצד משתמשים בהם, הסתירם מתחת למושב הנהג ברכב, ובשעת לילה מאוחרת פנה לשוב חזרה לרהט. בסמוך לשעה 23:20 הנאשם 2 הגיע למעבר "חוצה שומרון" ובמהלך בדיקת רכבו שם, התגלו המטענים והוא נעצר.

אישום שני

עמוד 1

במהלך חודש יוני 2016, קשרו הנאשמים קשר, יחד עם אחרים, לסחור בכלי נשק מסוג "קרלו" ובמסגרת הקשר תיאמו לרכוש 5 רובי "קרלו" בטול כרם ולהביאם לרהט. זמן קצר לאחר מכן, נסע הנאשם 2 לטול כרם כשהוא נוהג ברכב השייך לנאשם 1, שם קיבל לידי 5 רובי "קרלו". הנאשם 2 הסתיר את הרובים ברכב, שב לרהט, והעביר את הרובים לידי אחר שהיה מעורב בעסקה. אותו אחר שילם לנאשם 2 ₪ 500 עבור כל רובה. הנאשם 1 רכש אחד מרובי ה"קרלו" מאותו אחר בתמורה ל- 3000 ₪, ביצע בו ירי על מנת לוודא את תקינותו, ולאחר מכן עטף אותו בניילון והטמינו בבור באדמה בסמוך לביתו. זמן קצר לאחר מכן מכר הנאשם 1 את הרובה חזרה לאותו אחר בתמורה ל 3,000 ₪.

אישום שלישי

בתחילת שנת 2013, קשרו הנאשמים קשר יחד עם אחרים, להסיע ברכב משטחי יו"ש לתחומי ישראל, תושבים זרים אשר ביקשו להיכנס לישראל שלא כדין (להלן: "השב"ח"). במסגרת הקשר סוכם כי הנאשם 2 יהיה זה שיסיע בפועל את השב"ח לתוך תחומי מדינת ישראל. לצורך כך עשה הנאשם 2 שימוש בשלושה כלי רכב שונים אשר היו שייכים לנאשם 1. בנוסף, בכל אחד מכלי הרכב בוצע ציפוי כהה לחלונות על מנת להקשות על זיהוי היושבים ברכב ועל איתורו ולכידתו של הנאשם 2 על ידי המשטרה במהלך הנסיעות. במסגרת הקשר היה הנאשם 1 יוצר קשר עם אחר מחברון, מתאם אתו את הגעת השב"ח אל גדר ההפרדה, ולאחר מכן הנאשם 2 היה נוסע באחד מכלי הרכב למקום המפגש המתואם, מתקשר לאחר להודיע לו כי הוא נמצא במקום המפגש, והשב"ח הם היו חוצים את גדר ההפרדה ונכנסים לרכב. הנאשם 2 היה מסיע אותם ליעדים שונים בתחומי ישראל. הנאשמים ביצעו את המתואר לעיל מספר פעמים עד לחודש יוני 2016.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הם הורשעו בעבירות כמפורט להלן:-

הנאשם 1- ניסיון להחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977

(להלן: "חוק העונשין"); כניסה לישראל בניגוד לחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (3 עבירות); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; הסעת תושבים זרים שלא כדין, מספר עבירות, לפי סעיף 12 א' (ג1א)(א) ו - (ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

הנאשם 2- הובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין (שתי עבירות); נסיעה ללא רישיון נהיגה בתוקף (3 עבירות), לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין; קשירת קשר לעוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; הסעת תושבים זרים שלא כדין, מספר עבירות לפי סעיף 12 א' (ג1א)(א) ו - (ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים-

הנאשם 1 - 45 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. הפעלת מאסר על תנאי מתיק פלילי 7679-04-16 של בית המשפט המחוזי באר-שבע, אותו ישא הנאשם בחופף למאסר כאן, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

הנאשם 2 - 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, ומאסר על תנאי. אשר לקנס, הוסכם כי כל צד יטען כרצונו.

עוד הוסכם, כי רכב מסוג דייהטסו מספר רישוי 8880607 שבו בוצעה עבירה, יחולט לטובת המדינה.

4. המאשימה הסבירה את הסדר הטיעון בקשיים ראייתיים להוכחת המיוחס לנאשמים בכתב האישום המקורי. צוין, כי מרכיב מרכזי בראיות התביעה היה עדויות הנאשמים זה נגד זה, והתביעה סברה שהנאשמים לא ישתפו איתה פעולה ולא יעידו בבית המשפט האחד נגד האחר. נטען, כי מעשי הנאשמים נחקרו כחלק מפרשה גדולה, במסגרתה הוגשו כתבי אישום גם נגד אחרים שסחרו במספר כלי נשק, אשר סיימו את עניינם בהסדר טיעון. נטען כי העונש המומלץ מאזן בין הקושי הראייתי לחומרת המעשים והוא מקיים יחס מתאים בין שני הנאשמים, בהתחשב בחלקם בביצוע העבירות ובנתונייהם. ובית המשפט התבקש לכבד את הסדר הטיעון.

5. ב"כ הנאשם 1 ציין כי הוא יליד 1989. הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. היה קושי ראייתי משמעותי בנוגע למעשים המיוחסים לו. ההסדר הושג לאחר הליך גישור במסגרתו הושט המגשר נחשף לקשיים הראייתיים והציע הצעה שהתקבלה על ידי הצדדים. ביקש לכבד את הסדר הטיעון וכן לאפשר לנאשם לשלם את הקנס שיוטל עליו בעשרה תשלומים.

ב"כ הנאשם 2 ציין כי הנאשם בן 26, רווק. בן למשפחה ברוכת ילדים. נעדר עבר פלילי. עובד למחייתו. חלקו בפרשה קטן ביחס לזה של הנאשם 1. הרקע למעשיו היה פלילי ולא לאומני-אידאולוגי. ביקש לכבד את הסדר הטיעון וכן להתחשב בגובה הקנס שיוטל על הנאשם ולאפשר לו לשלמו בתום תקופת המאסר.

6. מטעני חבלה ורובים הם נשק התקפי שנועד לפגיעה בגוף ובנפש. הכנסתם לישראל במטרה לסחור בהם, מסכנת בצורה חמורה את בטחון הציבור ושלומם. העברתם לידיים עלומות, העלולות להפנותם נגד אזרחי ישראל, בין במישור הפלילי ובין במישור הפח"ע, מעצימה את חשיפת הציבור לסכנות הטבעיות הנובעות מהימצאות כלי משחית בידיים בלתי מורשות. העובדה שהמטענים והרובים הובאו לישראל משכם ומטול כרם מדברת בעד עצמה לחומרה.

"כלי הנשק הנסחרים עלולים לעבור מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם לא נועדו לשמש מטרה חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עבריין

טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגלים ומגיעים לידי גורמים עוינים, ועלינו לקחת בחשבון אפשרות זו, להרתיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחמירה והולכת הצפויה מן הסחר בנשק. לכן שומה על בית-המשפט להתריע כנגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרתיע מפני עבירה זאת". - ע"פ 4609/98 טאהא נ' מדינת ישראל, תק - על 716 (2) 99.

7. הסכנות הכרוכות בהימצאות תושבי הרשות הפלסטינית בישראל, שנכנסו אליה ללא היתר וללא בדיקת גורמי הבטחון, ידועות, וכבר היו דברים מעולם. ממילא, פעילות במסגרת מאורגנת ושיטתית המסייעת לשבחים להיכנס לישראל שלא כדין, תורמת ליצירת הסכנות כאמור.

8. ענייננו ילמד. הנאשם 1 שהוא תושב שכם השווה בישראל שלא כדין, היה הרוח החיה מאחרי המעשים הנפשעים של הנאשמים. הוא ארגן את השגת המטענים והרובים משכם ומטול כרם וגרם לכך שהם יוכנסו לישראל.

9. לנאשם 1 הרשעות קודמות בעבירות כניסה לישראל, חטיפה והחזקת אגרופן, והוא נשא עונשי מאסר. בתאריך 19.10.15 הוא נדון בת.פ. 7679-04-15 של בית משפט זה בין היתר ל- 10 חודשי מאסר בפועל ו- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור, בין היתר, עבירת שהייה בלתי חוקית בישראל. אין חולק כי עבירת הכניסה לישראל שלא כדין, בה הורשע כאן, מפעילה את המאסר על תנאי.

10. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הרקע להסדר הטיעון, כנטען על ידי הצדדים, הוא קשיים ראייתיים. בהינתן נתון זה, ובהתחשב באלטרנטיבה, ההסדר, הגם שהוא מקל עם הנאשמים ובמיוחד עם הנאשם 1, הוא בבחינת הרע במיעוטו.

ג. הרשעת הנאשמים מבוססת על הודאתם וזו באה במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, בצפייה סבירה שבית המשפט יכבד אותו.

ד. העונשים המוצעים בהסדר מותאמים לחלקם היחסי של הנאשמים בעבירות ולעברם הפלילי. הם כוללים מאסר בפועל לתקופות משמעותיות ויש בהם לתרום להרתעת הנאשמים והציבור.

ה. הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוט יקר.

11. נוכח כל האמור אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1

א. 45 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן ששת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ

7679-04-15 של בית המשפט המחוזי באר - שבע. הנאשם ישא את תקופות המאסר בחופף.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור

עבירה המסווגת כפשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 40 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים

חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את

כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם 2

א. 30 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה המסווגת כפשע.

ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 25 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון

מייד.

ד. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנה.

רכב בעל מ.ר. 8880607, יחולט לטובת המדינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, במעמד הצדדים.